

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Λ

ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θαῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
ἦ ῥ' ἐν μεσσήτω ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
ἦμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
εἴρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν
ἔνθα σταῶσ' ἦῦσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10 ΙΑ
ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἄτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νόροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυσε,
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20 ΙΑ
πεύθετο γὰρ Κύπρον δὲ μέγα κλέος οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο· 25
κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
τρεις ἐκάτερθ' ἴρισσιν εὐκότες, ἅς τε Κρονίων
ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
χρῦσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30 ΙΑ
ἀργύρεον χρυσεόοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἰκόσι κασσιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο. 35
τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
τρεις ἀμφιστρεφές ἐνὸς ἀυχένος ἐκπεφυῖαι. 40 ΙΑ
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ
ὄξεα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη 45
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκλήνης.
ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῶ ἐπέτελλεν ἕκαστος
ἵππους εὔκατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,

αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ῥώοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένητ' ἠῶθι πρό. 50 ΙΑ
φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ᾤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἤκεν ἔέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν. 55
Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο
Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγα καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὧς τίετο δῆμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60 ΙΑ
Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν,
οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὐτίς ἔδου νέφεα σκίοεντα,
ὧς Ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν τυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ 65
λάμφ' ὧς τε στεροπὴ πατὴρ Διὸς αἰγιόχοιο.
οἱ δ', ὧς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὧς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70 ΙΑ
δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὧς
θῦνον· Ἐρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγγανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι ἐκάστῳ
δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα
οὐνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατῆρ· ὃ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80 ΙΑ
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίων
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντάς τ' ὀλλυμένους τε.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός· 85
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὀπλίσσατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἴκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος αἰρεῖ,
τῆμος σφῆ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας 90 ΙΑ
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιάνορα ποιμένα λαῶν
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Οἰλῆα πλήξιππον.
ἦτοι ὃ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
τόν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεί δουρὶ 95
νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
ἐνδον ἄπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.

καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας· 100 ΙΑ
αὐτὰρ ὁ βῆ Ἴσον τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίζων
υἷε δὺω Πριάμοιο νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω
εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὧ ποτ' Ἀχιλλεύς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι, 105
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ 110 ΙΑ
γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
ῥηϊδίως συνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
ἐλθῶν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
ἦ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφι
χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
καρπαλίμως δ' ἦξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὀρμῆς·
ὡς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραιομηῆσαι ὄλεθρον 120 ΙΑ
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμη
υἰέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα
οὐκ εἶασχ' Ἐλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὡς
Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθη· 130 ΙΑ
ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται
χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζῶους πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 135
ὡς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίους ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·
εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ 140 ΙΑ
αὐθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοῦς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.
ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε 145
χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὄθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,

τῆ ρ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150 ΙΑ
 ἵππεῖς δ' ἵππῆας· ὑπὸ δέ σφισιν ὄρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὥρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων
 χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
 ὡς δ' ὅτε πῦρ αἶδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέση ὕλη, 155
 πάντη τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἳ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμη·
 ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας 160 ΙΑ
 ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἴκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἳ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
 μέσσον κὰπ πεδίων παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκλήγων ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο, 170 ΙΑ
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμον.
 οἳ δ' ἔτι κὰμ μέσσον πεδίων φοβέοντο βόες ὡς,
 ἅς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ
 πάσας· τῆ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὡς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δ' ἐφέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχει θῦεν. 180 ΙΑ
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος
 ἴξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι καθέζετο πιδηέσσης
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτρον ἀγγελέουσαν· 185
 βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἴκτορι μῦθον ἐνίσπες·
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηϊοῖσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190 ΙΑ
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἠ δουρὶ τυπεῖς ἠ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
 κτείνειν εἰς ὃ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται
 δῦη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴγεμος ὠκέα Ἴρις, 195
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 εὐρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἴκτορα δῖον
 ἐσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·

ἀγγοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
Ἴκτωρ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε 200 ΙΑ
Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεινὴν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθὶ
μάρνασθαι δηϊοῖσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 205
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεὶς ἦ βλήμενος ἰῶ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηαι
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.
ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210 ΙΑ
Ἴκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215
ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.
ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων. 220 ΙΑ
Ἴφιδάμας Ἀντηγορίδης ἠϋς τε μέγας τε
ὄς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι μητέρι μήλων·
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὄς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·
γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἷ οἱ ἔποντο.
τάς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἵσας,
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐς Ἴλιον εἰληλούθει· 230 ΙΑ
ὄς ῥα τότε Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χεὶρὶ πιθήσας· 235
οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὡς ἐτράπετ' αἰχμῇ.
καὶ τό γε χεὶρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὡς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χεὶρὸς
σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' ἀγχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240 ΙΑ
ὡς ὁ μὲν αὐθι πεσῶν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρὸς ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἦς οὐ τι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
αἴγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
βῆ δὲ φέρον ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν

πρεσβυγενής Ἀντηνορίδης, κρατερόν ρά ἐ πένθος
ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτιο πεσόντος. 250 ΙΑ
στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρι λαθῶν Ἀγαμέμνονα δῖον,
νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην ἀγκῶνος ἔνερθε,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἄλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
ἄλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
ἦτοι ὃ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὖτει πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
οὔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260 ΙΑ
τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἔνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγγεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν, 265
ὄφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
ὄξειαι δ' ὀδύνας δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ὡς δ' ὄτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὄξυ γυναῖκα
δριμύ, τό τε προῖεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυια 270 ΙΑ
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὡς ὄξει' ὀδύνας δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275
ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητιέτα Ζεὺς
εἴασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
ὡς ἔφαθ', ἠνιόχος δ' ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους 280 ΙΑ
νῆας ἐπι γλαφυράς· τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
ἄφρον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.
Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα
Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας· 285
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἶχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἴν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε. 290 ΙΑ
ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ ἠὲ λέοντι,
ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἔκτωρ Πριαμίδης βροτολοιοῦ ἴσος Ἄρηϊ. 295
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοιισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλη,
ἦ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζεν
Ἴκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300 ΙΑ
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον
Αἴσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἴππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὡς ὅποτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305
ἀργεστᾶο Νότοιο βαθεῖη λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τροφὴ κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὡς ἄρα πυκνὰ καρῆαθ' ὑφ' Ἴκτορι δάμνατο λαῶν.
ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 310 ΙΑ
καὶ νύ κεν ἐν νῆεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
Τυδεΐδῃ τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον, παρ' ἔμ' ἴσταο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔσσεται εἰ κεν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἴκτωρ. 315
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν.
ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε 320 ΙΑ
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἀνακτος.
τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τὼ δ' ἀν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325
ὡς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἴκτορα δῖον.
ἔνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀρίστω
υἴε δῦω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκε 330 ΙΑ
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
Ἴππόδαμον δ' Ὀδυσσεύς καὶ Ὑπεύροχον ἐξενάριζεν. 335
ἔνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχίον· οὐ δέ οἱ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340 ΙΑ
τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, εἶος φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἴκτωρ δ' ὄξυν νόησε κατὰ στίχας, ὄρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἴκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν, 350 ΙΑ
 ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
 οὐδ' ἴκετο χροὰ καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἔκτωρ δ' ὄκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλω,
 στῆ δὲ γυνὴ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.
 ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὄχετ' ἐρωήν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὄθι οἱ καταείσατο γαίης
 τόφρ' Ἔκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360 ΙΑ
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 ὃ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θὴν σ' ἐξάνω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
 εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.
 ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο
 Τυδεΐδῃ ἐπιτόξα τιταίνεται ποιμένι λαῶν, 370 ΙΑ
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὦμων
 καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε 375
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 βέβληται οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι 380 ΙΑ
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλῶν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρίκασιν ἰέονθ' ὡς μηκάδες αἴγες.
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τοξότα λωβητῆρ κέρα ἀγλαῆ παρθενοπίπα 385
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχέαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκιδος οὐτιδανοῖο. 390 ΙΑ
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι.
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοὶ εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἠὲ γυναιῖκες. 395
 ὡς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔσθη πρόσθ'· ὁ δ' ὄπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
 ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.

ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ. 400 ΙΑ
 οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἀργείων παρέμεινε, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν αἶ κε φέβωμαι
 πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον αἶ κεν ἀλώω 405
 μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὃς δὲ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἔνι τὸν δὲ μάλα χρεὼ
 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ' ἔβλητ' ἦ τ' ἔβαλ' ἄλλον. 410 ΙΑ
 εἶος ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 σεύωνται, ὃ δὲ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένουσσιν,
 ἀμφὶ δὲ τ' αἴσσονται, ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔόντα,
 ὡς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο
 Τρῶες· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420 ΙΑ
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεὺς ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξε.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ. 425
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ
 αὐτοκασίγητον εὐηφενέος Σώκοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν ἰσόθεος φῶς,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 ὦ Ὀδυσσεῦ πολὺαἶνε δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο 430 ΙΑ
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησι
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἦ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.
 ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῖα ἔργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἔασε
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἐγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἳ οὐ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440 ΙΑ
 ἄ δεῖλ' ἦ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἦματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ. 445
 ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρυ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,

δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ Σῶχ' Ἰπάσου υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο 450 ΙΑ
 φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἅ δειλ' οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
 ὠμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί. 455
 ὡς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460 ΙΑ
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἑταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἄρρη φίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγυὸς ἐόντα·
 Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν 465
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτὴ
 τῷ ἱκέλη ὡς εἴ ἐ βιώατο μοῦνον ἐόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω μή τι πάθησιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς 470 ΙΑ
 ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
 ὡς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὔρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ' ὡς εἴ τε δαφοῖνοι θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνήρ 475
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἦλυξε πόδεσσι
 φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκύς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐν νέμει σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων 480 ΙΑ
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει·
 ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠὔτε πύργον, 485
 στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἶος θεράπων σχεδὸν ἦλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρώεσσι ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490 ΙΑ
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὡς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίον δὲ κάτεισι
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
 πολλὰς δὲ δρυὸς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
 ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει, 495
 ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἴκτωρ
 πεύθει', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης

ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῆ ρα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωρει 500 ΙΑ
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὺκόμοιο 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 τῷ ρα περιδείσαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510 ΙΑ
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
 ἄγρει σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἱητρὸς γὰρ ἀνήρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
 ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἦπια φάρμακα πάσσειν. 515
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν' Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῆ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520 ΙΑ
 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 Ἔκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἔκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμιξίῃ ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525
 Αἴας δὲ κλονεῖ Τελαμώνιος· εὖ δὲ μιν ἔγνω·
 εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοὶ τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν. 530 ΙΑ
 ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μάστιγι λιγυρῆ· τοὶ δὲ πληγῆς αἴοντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοδὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἄπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰὲν περὶ δίφρον, 535
 ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἰὲν ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἴετο δῦναι ὄμιλον
 ἀνδρόμορον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540 ΙΑ
 ἔγχεϊ τ' ἄορι τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὄρσε· 544
 στή δὲ ταφῶν, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον, 545
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου θηρὶ ἐοικῶς
 ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὣς δ' αἶθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται,

οἳ τέ μιν οὐκ εἰδῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι 550 ΙΑ
 πάννουχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὡς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἳ δὲ τε παῖδες 560 ΙΑ
 τύπτουσιν ροπάλοισι· βίη δὲ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῆ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὡς τότ' ἐπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν,
 πάντας δὲ προέεργε θοᾶς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ 570 ΙΑ
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροᾶ λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκνοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580 ΙΑ
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 ᾧ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 στήτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἔφημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590 ΙΑ
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
 ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἳ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας.
 στή δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595
 ὡς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊῆαι ἵπποι
 ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

ἐστίκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτεϊ νηϊ̄ 600 ΙΑ
 εἰσορώων πόνον αἰπὸν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
 αἴψα δ' ἑταῖρον ἐὸν Πατροκλῆα προσέειπε
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολεν ἴσος Ἄρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός· 605
 τίπτέ με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἐμεῖο;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 διε Μενoitιάδη τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ
 νῦν οἴω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῖῳ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610 ΙΑ
 ἀλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε Διὶ φίλε Νέστωρ' ἔρειο
 ὄν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 ἦτοι μὲν τά γ' ὀπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι. 615
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπειθεθ' ἑταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβοτείραν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620 ΙΑ
 ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων
 στάντε ποτὶ πνοιήν παρὰ θῖν' ἀλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἐκαμήδη,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἦν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν ἐϋξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάναον, ἐπὶ δὲ κρόμμον ποτῷ ὄψον, 630 ΙΑ
 ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 χρυσεῖοις ἠλοῖσι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ρά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν
 οἶνῳ Πραμνεῖῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε, 640 ΙΑ
 πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὄπλισσε κυκειῶ.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν
 μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο ἰσόθεος φώς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον·
 οὐχ ἔδος ἐστὶ γεραιᾷ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι

ὄν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650 ΙΑ
γιγνώσκω, ὀρόω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλλῆϊ.
εὖ δὲ σὺ οἶσθα γεραῖε διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος
δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιώωτο.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰππότης Νέστωρ· 655
τίπτε τὰρ ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν,
ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήηται; οὐδέ τι οἶδε
πένθεος, ὅσπον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660 ΙΑ
οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴστῳ·
τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἔσθλος ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδετα οὐδ' ἔλεαίρει. 665
ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμῆ ἴς
ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
εἶθ' ὧς ἠβώοιμι βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη 670 ΙΑ
ὡς ὀπὸτ' Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα
ἔσθλον Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκε,
ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσι
ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
κὰδ δ' ἐπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιώται.
ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλήν
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πενήκοντα 680 ΙΑ
πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηληϊὸν εἶσω
ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμον δὲ κίοντι.
κῆρυκες δ' ἐλίγαινον ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφι 685
τοὺς ἴμεν οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη·
οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν·
ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακλεΐη 690 ΙΑ
τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
δώδεκα γὰρ Νηληϊὸς ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες
ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο. 695
ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶῦ μέγ' οἰῶν
εἶλετο κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν

ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700 ΙΑ
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἔλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵπων.
 τῶν δ' γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 δαιτρεῦειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστῳ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 πανσυδίη· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710 ΙΑ
 ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις αἰπεῖα κολώνη
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφестρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδῖον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυπεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι 720 ΙΑ
 καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ δῖαν
 ἱππῆς Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδίη σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίη γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι, 730 ΙΑ
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφέσταν δὴ ἄστῳ διαρραῖσαι μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
 εὔτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχη Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητῆν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείας,
 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740 ΙΑ
 ἢ τόσα φάρμακα ἤδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
 ἦριπε δ' ἐν κονίησιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἠγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαϊνῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὀδαῖς ἔλον οὐδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.

καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750 ΙΑ
εἰ μή σφωε πατήρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῇ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο
κτεινοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη
κέκληται· ὅθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760 ΙΑ
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
ὣς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε Μενόϊτιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
ἦματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε,
νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐ ναιετάοντας
λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν. 770 ΙΑ
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόϊτιον εὐρομεν ἔνδον
ἠδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρον δ' ἰππηλάτα Πηλεὺς
πίονα μηρία καῖε βοδὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον
σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι. 775
σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοδὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
στήμην ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγε,
ξείνιά τ' εὐ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780 ΙΑ
ἦρχον ἐγὼ μύθιοι κελεύων ὕμμ' ἄμ' ἔπεσθαι·
σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενόϊτιος Ἄκτορος υἱός· 785
τέκνον ἐμὸν γενεῆ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσι· βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
καὶ οἱ σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
ὣς ἐπέτελλ' ὃ γέρον, σὺ δὲ λήθειαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790 ΙΑ
ταῦτ' εἵποις Ἀχιλῆϊ δαΐφροني αἶ κε πίθηται.
τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείνει
καὶ τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμον δὲ φέρεσθαι,
αἶ κέ σε τῷ εἵσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο

Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν 800 ΙΑ
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ρεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο
 ἶξε θεῶν Πάτροκλος, ἴνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχματο βωμοί,
 ἔνθά οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
 διογενῆς Εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν οἴστῳ 810 ΙΑ
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 αἶμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815
 ἄ δειλοὶ Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ὣς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργετὶ δημῶ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ διοτροφὲς Εὐρύπυλ' ἦρωσ,
 ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἔκτορ' Ἀχαιοί, 820 ΙΑ
 ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΐδα·
 οὐκέτι διογενὲς Πατρόκλεες ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἴστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε 830 ΙΑ
 ἐσθλά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἴομαι ἔλκος ἔχοντα
 χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος 835
 κεῖσθαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τὰρ εἶο τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἦρωσ;
 ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν· 840 ΙΑ
 ἀλλ' οὐδ' ὣς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
 ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβῶν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρη
 ὄξυ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν 845
 νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα.

